

REUNION

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

2007

2

ROČNÍK XXXI.

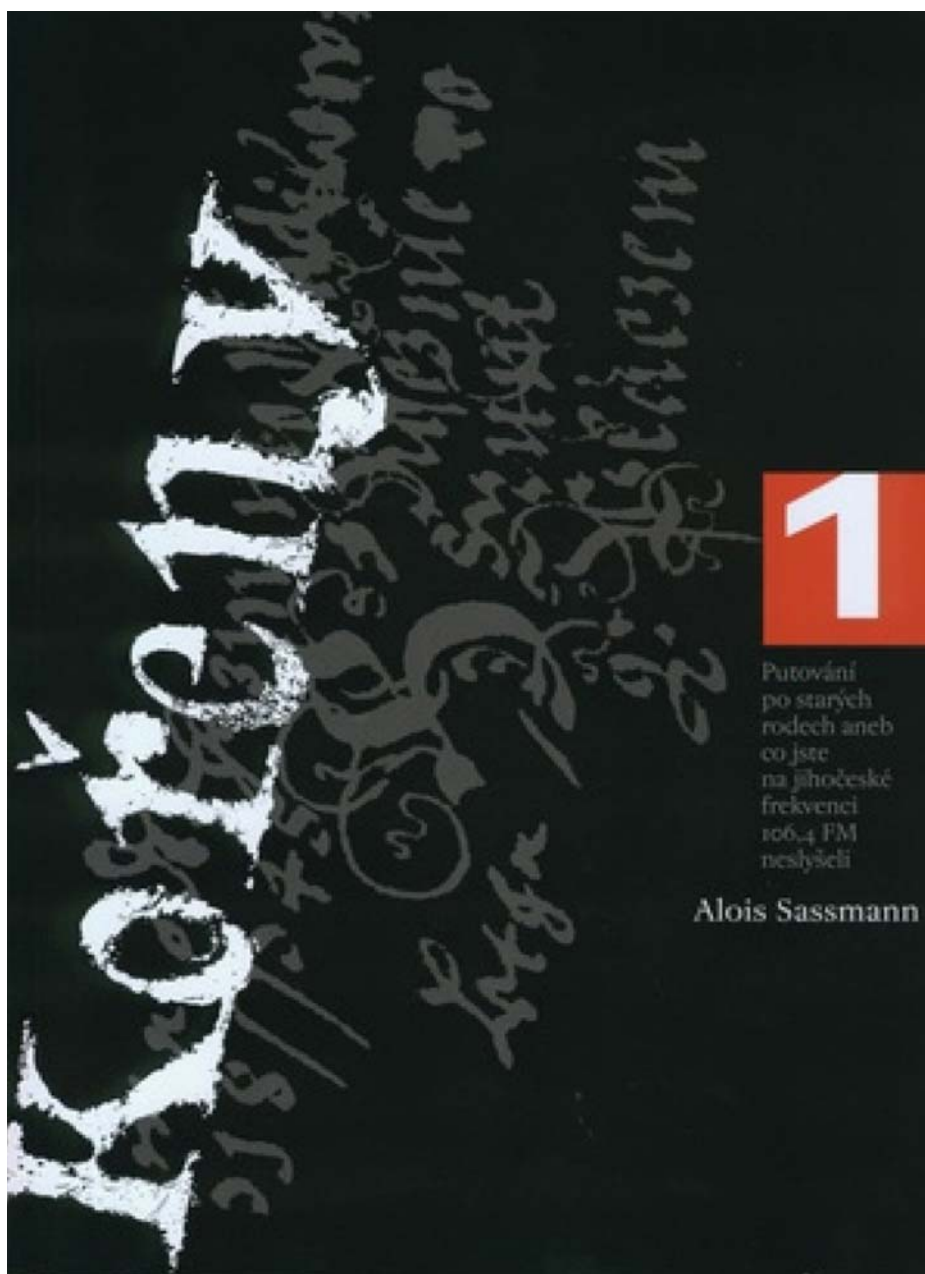

Karel VI. kníže ze Schwarzenbergu, velkopřevor český.
(portrét V. Strettiho z roku 1936, zámecká galerie Orlík)

Do knihovny

Alois Sassmann – Kořeny 1

Dlouho očekávaná populárně vědecká publikace vydaná ve spolupráci s Českým rozhlasem a Státním archivem v Třeboni na základě stejnojmenného a hojně sledovaného rozhlasového seriálu Českého rozhlasu České Budějovice o rodopise a hledání rodových kořenů, tvorbě rodokmenů, způsobech pátrání po předcích a ovšem dalším, co dnes tolik zajímá nejen genealogy - amatéry. Rodopis je zde chápán jako svým způsobem znovuzkřížení, návrat ke kořenům rodu i místa. Hlavní náplní knihy jsou nejen dějiny jednotlivých rodin v jižních Čechách, ale také obecná historie řemesel, vztahy poddaných a šlechty, městská správa aj. Jednotlivé kapitoly knihy vycházejí z dílů rozhlasového pořadu Kořeny, jsou však podstatně rozšířené a doplněné o další originální a objevné texty, archivní materiály a fotografie. Publikace obsahuje mnoho konkrétních rad, tipů a námětů pro vlastní pátrání a ušetří spoustu času všem zájemcům o hlubší pohled do vlastních „minidějin“. Autor Alois Sassmann, kněz starokatolické církve, žije v Malšicích na Táborsku a genealogii se věnuje systematicky už řadu let. Na svém kontě má celou řadu publikací s touto problematikou.

Všechny doposud odvysílané díly, režírované redaktorem Filipem Černým, máte možnost vyslechnout na http://www.rozhlas.cz/radionaprani/archiv/?p_po=2782

Objednávky posílejte na korespondenčním lístku na adresu Český rozhlas, U Tří lvů 1, 370 29 České Budějovice nebo E-mailem na adresu pr@cb.rozhlas.cz. Cena knihy včetně poštovního a balného je 349 Kč.

Nezapomeňte napsat svou zpáteční adresu, kniha Kořeny Vám přijde až domů na dobírku.

Zásilkový prodej zajišťuje nakladatel Jaroslav Karnáček, Karla Weise 2619, 370 04 České Budějovice

ISBN: 978-80-239-8558-0, Formát: 164 stran, 29x21cm

Zamyšlení ke Světovému dni nemocných

11. únor 2007 – 15. světový den nemocných

Dnes stojíme ve velkém společenství církve, která slaví XV. světový den nemocných na svátek Panny Marie Lurdské. Ona je vzývána jako „uzdravení nemocných“. V Lurdech se za těch zhruba 150 let stalo množství ověřených a doložených uzdravení...

Stojíme tu ve společenství nemocných, zvláště těžce nevyléčitelně nemocných, jejich rodin, ve společenství lékařů a zdravotního personálu, nemocničních kaplanů a všech, kdo se trvale starají o nemocné...

Dnešní mezinárodní den ukazuje péči církve o člověka. Ona tu následuje Krista, který přišel uzdravovat „každou nemoc“, a tak zjevoval lásku Boha k člověku, zvláště nemocnému, který si sám nemohl nikterak pomoci. V tomto duchu se církev od počátku starala o chudé a nemocné. Ve středověku vzniklo nespočetné množství společenství, řádů, v nichž věřící zasvěcovali svůj život péči o trpící a nemocné. Vznikala řada institucí, špitálů a jiných organizací...

Církev tu šla vepředu v péči o člověka, v době kdy se stát a společnost ještě vůbec nestaraly. Škoda, že se z minulosti připomínají spíše chyby a stíny církve a na její obrovskou sociální a špitální práci se zapomíná...

V moderní době se rozvinula lékařská věda s celým svým aparátem, která dělá mnoho, státní péče o nemocné...

Nemoci však předbíhají trvale lékařskou vědu, která je vždy nutně pozadu. Asistenci lásky, se kterou církev přichází, nepředběhne žádná nemoc. Sloužící láska je tu pohotově vždycky. V tradici této staleté péče jdeme i dnes, kdy vznikají nové formy péče, hospice, hnutí dobrovolníků, asistence nemocných zvláště v terminální fázi života, a mnoho dalších...

Před několika léty jsem navštívil francouzské Lurdy, centrum a mimořádnou ukázkou služby církve nemocným. Tím, co jsem tu zažil, jsem byl velice osloven. Je tu obrovský poutnický dům pro nemocné, o který se starají sestry boromejky. Kolik všestranné péče tu má každý nemocný, doprovázený na vozíčku aspoň dvěma dobrovolníky, asistenty, aby se mohl plně účastnit poutního života toho místa...

Služba a péče církve o nemocné má jednu mimořádnou charakteristiku: nepodává pouze léky, neobvažuje pouze, ale podává srdce, lásku, solidaritu, společenství, blízkost, naději, které mnohdy váží více...

Ta služba je tichým, avšak výmluvným znamením, že je tu mocná instance, Bůh, láska, která má plně v ruce každý život.

Každý člověk je stvořen k Božimu obrazu. A nemocný je obrazem Ježíše ukřižovaného a opuštěného, Ježíše trpícího, který na sebe vzal na svém kříži všechno utrpení až do konce světa. Naše utrpení je privilegované pojítko, které nás úzce pojí s trpícím Ježíšem a jeho nesmírnou láskou. Služba lásky církve se uskutečňuje na základě Kristova slova, které jsme slyšeli v evangeliu: „Co jste udělali jednomu z mých bratří a sester nejpotřebnějších, mně jste udělali...“

Sám Ježíš se solidarizuje s vámi nemocnými, ano více - identifikuje se s vámi: „Když jsem byl nemocný, navštívili jste mě...“

Služba tohoto druhu je nezastupitelná, protože společnost při celém svém rozsáhlém zdravotním systému, nemůže dát tento druh důležité péče vycházející zásadně z víry a lásky, nemůže dát tuto tak fundovanou naději. Je tu nevyhnutelná spolupráce církve a státu pro dobro člověka.

Den, který slavíme, znamená pro nás také výzvu: nemocné máme ve svém příbuzenstvu, ve svém sousedství, ve svém okolí, stále. Ve svých rukou máme nástroje k hojení ran, k léčení bolestí, srdce naplněné láskou. Když s citlivostí přistupujeme k nemocným, přichází s námi v naší nezištné lásce Lékař – Ježíš...

A nemocní to pocítí, aniž bychom nadělali mnoho řečí. Často stačí naslouchat, stačí pohled plný lásky, úsměv, pohazení, slovo povzbuzení, útěchy a naděje...

Tady má místo také naše modlitba víry za nemocné, která léčí. Tyto skutečnosti jsou v situaci nemoci, zvláště té nevyléčitelné, nesmírně důležité...

Nemocní jsou pro nás velkou a účinnou možností plnit poslání, které nám Kristus dal: milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás...

Miloslav kardinál Vlk

Převzato z www.kardinal.cz

Slovo na cestu

Milé sestry a bratři,

v letošním roce se z tohoto místa budou ke každému z nás obracet příklady svatých žen a mužů, kteří mají nějakou spojitost s naším řádem. Tyto příklady jsou živou připomínkou a tradicí těch, kteří následovali Krista ve službě chudým, nemocným, zkrátka potřebným. Nejsou to neskuteční Héroové, kteří mají jen vzbudit úžas. Jsou to živé vzory.

První světice, která nás provází, je z naší krve. Je to členka vládnoucího rodu – princezna Anežka Přemyslovna. Narodila se asi roku 1211 jako dítě Přemysla Otakara I. a jeho manželky Konstancie, dcery uherského krále. V jejím příbuzenstvu najdeme řadu známých postav evropských dějin 13. století, mezi nimi i sestřenicí sv. Alžbětu Durynskou nebo tetu sv. Hedviku Slezskou. To byly vzory, které jí ukázaly praxi hlubokého duchovního života, který se nevylučuje ani v případě osob exponovaných ve společnosti.

Nebudeme se zde obšírněji zabývat Anežčiným životem, ale uvedeme si pro náš příklad důležitý mezník, kterým bylo založení špitálu sv. Františka. V roce 1228 a ještě jednou v roce 1231 žádal Anežku o ruku sám císař Bedřich II. Byl odmítnut. Nebylo to zrovna běžné jednání, ale Anežka také nebyla typickou královskou dcerou. Už od mládí byla vychovávána v klášteře a zvykla si žít podle řádových pravidel. Když k tomu připočteme vzor sestřenice Alžběty, která nechala zbudovat v Marburku po smrti svého muže špitál pro chudé, kde sama obsluhovala a ideál sv. Františka z Assisi a jeho duchovní dcery sv. Kláry, máme pramen duchovní inspirace pro podobné založení v Praze. V dobových zvyklostech nebylo nijak výjimečné takové dílo uskutečnit. Takové počiny však byly v rukou biskupů a mnichů a také nových laických bratrstev a řádů, které vznikají v souvislosti s křížovými výpravami a mezi něž patří také řád sv. Lazara Jeruzalémského. Anežka po vzoru sv. Františka chtěla sloužit těm nejubožejším, v nichž viděla trpícího Krista. Inspirací jí jistě bylo i svatořečení její sestřenice sv. Alžběty Durynské. Tak mohl vzniknout špitál, první svého druhu v Čechách, který byl obdarován statky královnou Konstancií a plnit tak svou charitativní funkci. Psal se rok 1233. Sama Anežka o rok později vstoupila do kláštera klarisek Na Františku a dotýčný špitál u kostela sv. Haštala vzala pod jeho ochranu.

Z uvedeného historického náčrtu je vidět, jak je důležité mít dobré základy pro každou charitativní činnost. Samozřejmě ty hmotné, ale také duchovní. Anežčin příklad nás povzbuzuje k opravdovému hledání Boha v trpících a k pevnosti a zásadovosti ve vlastním duchovním životě.

Zdraví vás P. Gereon

P.S. Anežka má historicky svátek 2. března (den jejího úmrtí). V současné době liturgicky slavíme památku sv. Anežky České 13. listopadu (12. 11. 1989 byla svatořečena v Římě).

ZPRÁVA VELKOPŘEVORA

Vážení spolubratři a spolusestry,

České velkopřevorství vstoupilo do roku 2007 s velkým elánem. Cíle, které jsme si loni vytyčili, se pomalu ale jistě stávají skutečností. Jen abychom se všichni ujistili, že jsme naladěni na stejné vlně, rád bych rekapituloval, co nás v letošním roce čeká.

V minulých letech naše velkopřevorství postrádalo pevnou a profesionální organizační strukturu. Ačkoli jsme měli nadšení a mnoho vynikajících dobrovolných akcí, naše struktura způsobila potíže zabraňující nám v budoucnu efektivně fungovat. Nová NGO (mezinárodní nevládní organizace) a právnická osoba Lazarus, s. r. o. nám umožňují nejen se plně integrovat v rámci OSLJ International, ale také optimálně fungovat v rámci Českých zemí.

Řádová kancelář a bankovní spojení dokončí přeměnu naší organizační struktury a umožní nám skutečně se přiblížit realizaci našich cílů.

Každý ví, že jsem pro rok 2007 stanovil jednu prioritu. A to je návrat k mottu „Pomáhat těm, kteří si nemohou pomoci sami“. Při uskutečňování našich projektů hraje důležitou roli Fund Raising (získávání prostředků). Za tímto účelem uspořádá naše velkopřevorství 16. června společenské setkání. Fund rising bude však pouze jedním aspektem této události. Hodláme pozvat hosty se soukromým i veřejným renomé, a tím posílit povědomí o Řádu v České republice. Podle mého mínění je to nejlepší způsob konsolidace našich dosavadních snah a vyloučení jakýchkoli pochybností o tom, kdo jsme. Další návrhy na fund rising budou následovat.

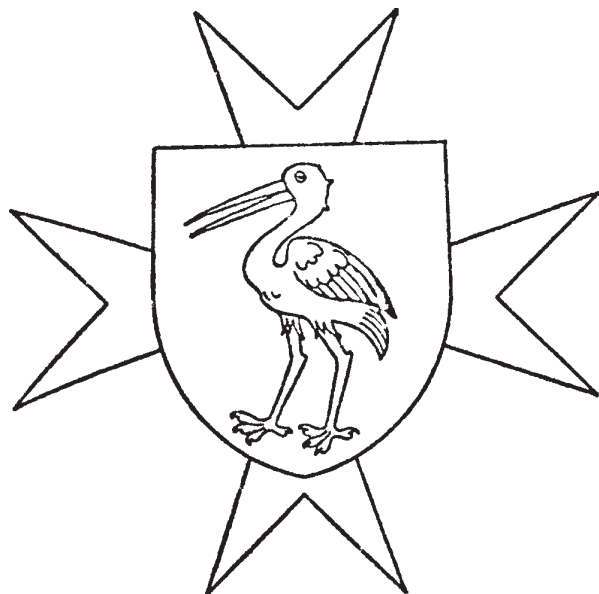
Rok 2007 je také významným datem, kdy bychom měli vzpomenout a uctít naše zesnulé spolubratry, zvláště našeho znovuzakladatele prince Karla Schwarzenberga. Naše velkopřevorství bylo založeno před sedmdesáti lety ve velmi svízelných časech, přečkalo válku, uzurpaci myšlení a ducha, následně pak mnoho let v emigraci a vrátilo se zpět domů až v roce 1991 s nadějí na lepší budoucnost. Jsme princů Karlovi Schwarzenbergovi vděční za jeho neúnavné úsilí a jsme hrdí na to, že pokračujeme v jeho tradici. Zároveň bych chtěl vzpomenout i na bývalé spolubratry a spolusestry, kteří trpěli během komunistické diktatury.

Jsou v plánu vzpomínkové bohoslužby k uctění těchto výjimečných, a někdy téměř zapomenutých, osobností.

Nesmíme zapomínat na naše mimořádné postavení ve velmistrově vizi budoucnosti Řádu. Budu i nadále zastávat úřad předsedy řádové vlády, a tím i reprezentovat České velkopřevorství v nejvyšších sférách celosvětového Řádu sv. Lazara. Naše velkopřevorství a všichni členové mohou být pyšní na vědomí, že budeme i v budoucnosti následovánímhodným příkladem pro celý Řád.

Atavis et Armis

**Jan hrabě Dobrzensky z Dobrzenic
velkopřevor a předseda řádové vlády**

Malomocenství je stále hrozbou, říká kardinál Barragán

Papežská rada pro pastorační práci mezi zdravotníky vydala poselství ke Světovému dni malomocenství, který připadl na neděli 28. února 2007. Upozorňuje v něm, že i když je možné tuto nemoc léčit, stále jí ještě ve světě trpí 10 milionů lidí.

Kardinál Javier Lozano Barragán, předseda papežské rady, v poselství říká, že pokrok v medicíně je důvodem všeobecně rozšířeného názoru, že tato choroba již neexistuje a stala se „zapomenutou nemocí“. Cituje také některé údaje Světové zdravotnické organizace ze srpna 2006, podle kterých se každý rok objeví 219.826 případů malomocenství, což znamená cca 602 nových případů každý den.

Z tohoto počtu připadá více než polovina případů na jihovýchodní Asii (133 tisíc), 41 tisíc je evidováno v Africe, 33 tisíce v Americe, v Pacifiku jde o 8 tisíc nových případů ročně a 4 tisíce se objeví ve východním Středomoří. V současné době je ve světě malomocenstvím nakaženo kolem 10 milionů lidí.

Podle kardinála je prvním předpokladem úspěšného boje s nemocí zajištění základní zdravotní péče v ohrožených oblastech. Vyzývá proto věřící, aby na oběti této nemoci nezapomínali a nabízeli pomoc všem, kteří se službě malomocným zasvětili. Cituje zde Kristova slova z podobenství o milosrdném Samaritánovi „Jdi a stejně jednej i ty!“ (Lk 10,37).

Jako velmi důležité vidí kardinál Barragán i vysílání zdravotníků, kněží a řeholníků do postižených oblastí, aby svou přítomností a péčí o nemocné pomáhali v prevenci a léčbě nemoci.

Jiří Gračka
Radio Vatikán

Malomocný. Detail obrazu Behrenda van Orley (1492–1542), Muzeum umění Antverpy.

Informace baillio Českého velkopřevorství

Velká rada 19. ledna 2007

Velká rada vzala na vědomí rezignaci csr. Ivany Hejčové na funkci almužníka ČVP k 31. prosinci 2006. Od tohoto data csr. Hejčová není oprávněna nakládat s účtem s výjimkou přímého příkazu velkopřevora. Zároveň bude ze strany csr. Hejčové ještě vypracováno daňové priznání za rok 2006. Velká rada děkuje csr. Hejčové za dlouholetý výkon funkce.

Velká rada projednala a schválila přípravu jednotlivých bodů jednání generální kapituly, svolané na 7. února 2007.

Velká rada se zabývala přípravou aktivit, cílených k „jubilejnímu“ roku 2007, v němž si připomeneme 70. výročí znovuuvedení Řádu do Českých zemí.

Velká rada souhlasí a vítá možnost převzetí duchovního patronátu nad projektem hospice v Čerčanech (Dr. Dvořáková)

Jednání mezinárodní vlády se koná 17. března 2007 ve Vídni, zúčastní se J. E. velkopřevor a bailli.

Velká rada 21. února 2007

Přítomní členové VR vzpomněli v modlitbě na zesnulého chev. Jana Florianana.

Přizvaný chev. Beno Ge vysvětlil přítomným členům VR vznik závazku Mezinárodního sekretariátu, který dosud neuhradil pamětní medaile r. 2004 – Blois. Dále Velká rada projednala otázku dosud neuhrazených poplatků za několik zahraničních účastníků Mezinárodního reunionu 2006 v Praze. Velkopřevor navrhl řešení, které proti těmto pohledávkám postaví naše závazky (členské příspěvky, poplatky za povýšení a za dekorace). Záležitost bude projednána s velkým pokladníkem Řádu.

Identifikační číslo organizace (IČO) Řádu sv. Lazara – Bohemia je 75101068. Číslo běžného účtu je 213613900 / 0300, ČSOB Praha 5, Arbesovo náměstí 7. Členské poplatky ve výši 3.500 Kč by měly být uhrazeny do 10. března 2007, za evidenci plateb zodpovídají Velké radě příslušní velitelé komend.

Velká rada dále projednala hlášení špitálního, které bude poskytnuto Velkému špitálníkovi – údaje vycházejí z hlášení předneseného na Kapitule ČVP. Dále byly projednány možnosti zapojení do aktivit vedoucích k obnovení Mariánského sloupu v Praze na Staroměstském náměstí (v některém z příštích Reunionů bude zveřejněn samostatný článek). Byly projednány i další akce k 70. výročí ČVP a zejména osnova programu Generální kapituly v Hejnicích (21. – 23. 9. 2007).

Bailli dále informoval o přednášce a diskusním večeru uskutečněných 20. února ve sboru Evangelické církve ausburského vyznání za účasti P. Kornela Baláže, chev. Vanke a přibližně 15 účastníků. Po přednášce následovala dlouhá debata. Celá akce přispěla k větší informovanosti o našem Řádu.

Ondřej. F. Vanke, KCLJ
Bailli ČVP

ORDRE MILITAIRE ET HOSPITALIER DE SAINT LAZARE DE JERUSALEM

Sous la Haute Protection de Monseigneur le Comte de Paris, Duc de France, Chef de la Maison Royale de France
 Protecteur Spirituel, Son Eminence László Cardinal Paskai OFM, Primat Emérite de Hongrie
Magnus XLIX Magister citra et ultra maria, Præceptor Boignaci
 S.A.R. Le Prince Charles-Philippe d'Orléans, Duc d'Anjou

ČESKÉ VELKOPŘEVORSTVÍ

VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SVATÉHO LAZARA JERUZALÉMSKÉHO - BOHEMIA

IV. velkopřevor J.E. Jan hr. Dobrzensky z Dobrzenicz
 Emeritní velkopřevor J.E. Radoslav hr. Kinský z Wchynic a Tetowa
 Duchovní převor J.E. František biskup Lobkowicz, O.Praem.

ZÁPIS Z GENERÁLNÍ KAPITULY ČESKÉHO VELKOPŘEVORSTVÍ VOJENSKÉHO A ŠPITÁLNÍHO ŘÁDU SVATÉHO LAZARA JERUZALÉMSKÉHO - BOHEMIA PRAHA, 7. ÚNORA 2007

Ve jménu Boha, Panny Marie a pod ochranou našeho patrona, svatého Lazara !

Generální kapitula Českého velkopřevorství, konaná ve farním sále římskokatolické farnosti u sv. Ludmily v Praze na Vinohradech, byla oficiálně zahájena chev. Ondřejem Vanke, KCLJ. Po úvodní modlitbě vedené P. Tomášem Biňovcem, O. Praem, SChLJ, bylo chev. Vanke konstatováno, že Generální kapitula byla řádně písemně svolána dne 5. ledna 2007 podle Hlavy V, čl. 22, písm. 5 stanov mezinárodní nevládní organizace Vojenský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského – Bohemia, písemně byli obesláni všichni kapitulárové a k účasti přizváni i nekapitulárové. Konání kapituly bylo oznámeno také ve zpravodaji Reunion. Chev. Ondřej Vanke následně navrhl kapitule, aby se

skrutátory hlasování stali cfr. Pavel Komínek, BLJ a cfr. Pavel Kavínek, SBLJ, ověřovateli zápisu pak přítomní velitelé komend: chev. Antonín Schauer, KLJ, chev. Ivan Koláčný, KCLJ a chev. Kamil Kalina, KLJ.

Všichni přítomní se měli možnost seznámit se stanovami, které jsou od ledna zveřejněny v plném znění na www.oslj.cz, dostatečné množství vytištěných stanov bylo k dispozici v jednací místnosti ŘK farního úřadu u kostela sv. Ludmily v Praze 2, kde se Generální kapitula konala.

1) Schválení skrutátorů a ověřovatelů

Byl předložen návrh na schválení skrutátorů (cfr. Pavel Komínek, BLJ a cfr. Pavel Kavínek, SBLJ) a ověřovatelů zápisu (chev. Antonín Schauer, KLJ, chev. Ivan Koláčný, KCLJ

a chev. Kamil Kalina, KLJ). Po vzneseném dotazu, zda o kandidátech může být hlasováno „en bloc“, proti čemuž nikdo nevznesl námitku, bylo hlasováno:

Hlasování č. 1:

Generální kapitula Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia schvaluje navržené skrutátory (cfr. Pavel Komínek, BLJ a cfr. Pavel Kavínek, SBLJ) a ověřovatele zápisu (chev. Antonín Schauer, KLJ, chev. Ivan Koláčný, KCLJ a chev. Kamil Kalina, KLJ).

Chev. O. Vanke veřejně konstatoval výsledek hlasování:

pro: všichni přítomní, proti: 0, zdrželo: 0

(dosud nebyl oznámen přesný počet potřebný k hlasování)

Skrutátoři po hlasování připravovali zprávu o počtu členů, plných mocí a prezenci. Chev. Ondřej Vanke využil této chvíle k tomu, aby přítomným podal hrubý přehled o právním statusu Českého velkopřevorství v historii.

V roce 1937 byl Řád zásluhou J. J. Karla VI. knížete Schwarzenberga znovu uveden do Českých zemí. Jaké bylo právní postavení Řádu v té době, to nevíme. První známá statuta pocházejí z poválečné doby, kdy je Řád nazýván „kostelním bratrstvem“. Během druhé světové války a zejména pak po roce 1948 byla činnost Řádu podle práva fakticky ilegální, však nezpochybnitelná a kontinuální a pokračovala setkáváním a prací těch spolubratrů, kteří po komunistickém převratu v Československu zůstali. Spolubratři v exilu, kde legitimita Řádu nebyla zpochybňována, se scházeli a pracovali, aniž by k činnosti Řádu potřebovali konkrétní právní rámec.

Po oficiálním obnovení činnosti Řádu v Československu v devadesátých letech (návrat J. E. velkopřevora hraběte Kinského a dalších do republiky) získalo České velko-převorství status občanského sdružení, v té době jediný možný. Proto když se objevila možnost usilovat o výhodnější status mezinárodní nevládní organizace, této možnosti logicky využíváme, protože nám pomůže lépe plnit naše základní poslání – službu těm, kteří si sami pomoci nedovedou, a to nejen u nás, ale i v zahraničí.

Po předneseném historickém přehledu oznámili cfrs. Kavínek, SBLJ a Komínek, BLJ, pověření prezencí, shromážděním plných mocí nepřítomných kapitulárů a funkcí skrutátorů, že kapituly se fyzicky účastní 12 kapitulárů – rytířů a řádových dam (**Baláž, Biňovec, Dobrzenský, Beno Ge, Kalina, Koláčný, Kratka, Prášek, Schauer, Stibor, Tetourová, Vanke**). Bylo přijato a registrováno celkem 16 plných mocí za nepřítomné kapituláry, z toho 13 vystavených ve prospěch chev. Ondřeje Vanke (**Andrýsek, Florian, Franěk, Leo Ge, Hlad'o, Vilém Horák, Hoza, Lobkowicz, Miroslav Řehoř, Petr Řehoř, Stránský, Štván, Zvejška**), který tak sám hlasuje vahou 14 hlasů. Další 3 plné moci (**Budil, Křivánek, Walter**) byly vystaveny ve prospěch velitele Moravské komendy, který tak sám disponuje vahou 4 hlasů.

Dále bylo konstatováno, že plnou důvěru a podporu Generální kapitule vyjádřil emeritní velkopřevor Radslav hr. Kinský a František a Antonín Kinští. Všechny plné moci byly zároveň doplněny vstupním listem, který konstatoval kontinuitu členství členů a plnou loajalitu k velmistrovi a velkopřevorovi ČVP. Proto nositelé plných mocí považují vystavené plné moci za „imperativní mandát“ ve smyslu stanov.

Dále bylo přítomno 9 členů bez hlasovacího práva jako hosté. Prezenční listina a vystavené plné moci jsou nedílnou součástí originálu zápisu.

Generální kapitula ČVP, konaná dne 7. února 2007, má 28 hlasů členů s hlasovacím právem. K hlasování nadpoloviční většinou je třeba minimálně 15 hlasů.

2) Schválení programu kapituly

Byl předložen návrh na schválení programu kapituly: faktické uvedení nové organizační formy existence ČVP v život, volba velko-

převora, jmenování Velké rady. Nikdo nepožadoval doplnění nebo změnu programu:

Hlasování č. 2:

Generální kapitula Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia přijímá navržený program jednání.

Skrutátoři veřejně ohlásili výsledek hlasování:
pro: 28, proti: 0, zdrželo: 0

3) Volba velkopřevora

Chev. Ondřej Vanke, KCLJ oznámil, že kandidátem na velkopřevora je J. E. Jan hr. Dobrzenský z Dobrzenicz. Zeptal se kandidáta, zda tuto kandidaturu přijímá a po kladné odpovědi se zeptal členů Generální kapituly,

zda někdo z nich nechce předložit protinávrh a navrhnout jiného kandidáta. Poté, co žádný protikandidát nebyl oznámen, následovalo hlasování o volbě J. E. Jana hr. Dobrzenského z Dobrzenicz za velkopřevora:

Hlasování č. 3

Generální kapitula Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia volí J. E. Jana hr. Dobrzenského z Dobrzenicz za velkopřevora.

Skrutátoři veřejně ohlásili výsledek hlasování:

pro: 27, proti: 0, zdržel: 1

Po ovacích a gratulacích předal chev. Ondřej Vanke J. E. velkopřevorovi slovo.

Všichni přítomní se pod vedením P. Kornela Baláže, SChLJ pomodlili řádovou modlitbu.

Velkopřevor poděkoval přítomným za důvěru a zdůraznil, že v činnosti a postojích Českého velkopřevorství se tímto krokem nic nemění. Pracujeme kontinuálně dál tak jako dosud.

V letošním roce oslavíme 70. výročí znovuvvedení Řádu do Českých zemí, máme za sebou velký kus poctivé práce. Chceme a musíme fungovat profesionálně, NGO je nástrojem pro naše země (užší spolupráce s křížovíky s červenou hvězdou a řádem Maltézských rytířů) a inspirací pro mezinárodní Řád. V letošním roce se musíme také více zaměřit na charitativní činnost a na propagaci Řádu spojenou se 70. výročím návratu Řádu do Českých zemí.

4) Jmenování členů Velké rady

J. E. velkopřevor následně jmenoval a potvrdil činovníky Velké rady, přičemž zdůraznil, že nedochází k žádným změnám z jeho vůle.

Velká rada pokračuje kontinuálně v následujícím složení:

Bailli	Ondřej Vanke	<i>jmenován velmistrem</i>
Duchovní převor	J. E. František Lobkowicz	
Kancléř	Ondřej Vanke	<i>interim</i>
Špitálník	Vladimír Stibor	
Almužník a pokladník		<i>neobsazeno</i>
Kapitulář	Petr Řehoř	
Provizor	Michael Pařík	
Velitelé komend		
Praha	Kamil Kalina	s podporou Pavla Komínka
Morava	Ivan Koláčný	s podporou Jaroslava Kratky
SČ delegace	Antonín Schauer	
Členy VR nejsou, ale jsou pověřeni výkonem úřadu:		
Revizor účtů	Jana Tetourová	
Vikář duchovního převora	P. Gereon Biňovec	
Právník	Pavel Kavínek	
Vedoucí genealogické a heraldické skupiny	Jan Županič	
Poradce pro insignie	Ivan Koláčný	
Šéfredaktor Reunionu	Viktor Sušický	

Generální kapitula toto jmenování činovníků přijala bez připomínek.

5) Přijetí stanov

Na návrh chev. Kamila Kaliny bylo dále hlasováno o přijetí stanov. Bailli zároveň zdůraznil, že na Generální kapitule v září by

mělo dojít k úpravám stanov ve smyslu jejich sladění s textem mezinárodních stanov (např. soulad řádových hodnotí, apod.):

Hlasování č. 4 :

Generální kapitula Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia přijímá stanovy ČVP v daném znění ke dni 18. dubna 2006.

Skrutátoři veřejně ohlásili výsledek hlasování:

pro: 29, proti: 0, zdrželo: 0

6) Různé

Bailli potvrdil, že hlavní setkání ČVP v tomto roce se uskuteční ve dnech 21. - 23. září 2007 v Hejnicích, kdy v rámci Generální kapituly dojde také k vyvrcholení oslav 70. výročí ČVP.

Příspěvky v roce 2007, opět ve výši 3.500 Kč na osobu, budou splatné v průběhu prvního čtvrtletí roku.

Chev. Beno Ge navrhl řešení některých nevyjasněných finančních bodů ČVP. Byl pozván na zasedání VR dne 21. února 2007.

České velkopřevorství děkuje P. Gereonu Biňovcovi O. Praem. za zapůjčení farního jednacího sálu.

J. E. velkopřevor ukončil Generální kapitulu Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia.

Přítomní členové ČVP přijali požehnání na cestu od P. Gereona Biňovce, O. Praem.

V Praze dne 7. února 2007.

„Atavis et Armis !“

cfr. Pavel Komínek, BLJ
skrutátor

cfr. Pavel Kavínek, SBLJ
skrutátor

chev. Antonín Schauer, KLJ
velitel Severočeské delegace
ověřovatel

chev. Kamil Kalina, KLJ
komtur Pražské komendy
ověřovatel

chev. Ivan Koláčný, KCLJ
komtur Moravské komendy
ověřovatel

Ondřej F. Vanke, KCLJ
bailli a kancléř Českého Velkopřevorství
Vojenského a špitálního Řádu
svatého Lazara Jeruzalémského-Bohemia

Jan hr. Dobrzenský z Dobrzenicz, GCLJ
velkopřevor Českého Velkopřevorství
Vojenského a špitálního Řádu
svatého Lazara Jeruzalémského-Bohemia

Poznámka

- originál dokumentu je všemi činovníky vlastnoručně podepsán a opatřen pečeti ČVP
- překlad záznamu je poskytnut archivu Řádové vlády ve Švýcarsku

Rozdělovník:

- všichni kapitulárové Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského-Bohemia
- všichni nekapitulárové Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského-Bohemia
- zpravodaj ČVP Reunion
- Ministerstvo vnitra ČR

Přílohy originálu:

- prezenční listiny všech přítomných
- plné moci nepřítomných kapitulárů

Dům seniorů v Jindřichovicích pod Smrkem

V malé obci ve frýdlantském výběžku, ve starém poutním místě Jindřichovicích pod Smrkem, byla 23. listopadu loňského roku slavnostně otevřena nově zrekonstruovaná vila Daniela, další pavilon tamního domova důchodců. Pro náš Řád byla akce významná tím, že ředitelem a budovatelem tohoto vysoce uznávaného sociálního zařízení je náš spoluobratr cfr. Allan Uhura.

Získat z krajského úřadu všechna povolení a zejména finanční prostředky na zkvalitnění domova byla dlouhá a náročná práce, na kterou mohla navázat konečná realizace. Vila byla postavena v roce 1887, je obklopena velkým parkem a navazuje na ředitelství domova (pavilonů roztroušených v obdobných vilách je více) a na provozní budovu. Vila má deset dvoulůžkových a tři jednolůžkové pokoje. Všechny pokoje mají vlastní sociální zařízení. Technické zázemí i vybavení pokojů splňuje všechny náročné normy EU i nové standardy kvality sociálních služeb.

Slavnostního otevření se účastnila celá řada veřejných činitelů v čele s hejtmánem Libereckého kraje p. P. Skokanem a radní pro sociální věci MUDr. H. Králíčkovou. V jejich suitech byli vedoucí pracovníci odboru sociálních věcí, ředitelé dalších sociálních ústavů a vedení Červeného kříže v Liberci. Zvláštní skupinu představovali ředitelé stavebních firem, které rekonstrukci provedly a poněkud kontroverzní starosta Jindřichovic ing. P. Pávek, známý ze sdělovacích prostředků i parlamentních voleb. Spolu s cfr. Uhrou jsme měli v klopách řádové odznaky. Ty pochopitelně vzbudily zájem a měli jsme

tak možnost seznámit hejtmána a další zájemce s charakterem a posláním Řádu sv. Lazara.

Díky cfr. Uhurovi získali senioři na Liberecku další kvalitní domov, ve kterém mají zajištěny nejen zdravotní a sociální potřeby, ale i duchovní péči.

Antonín Schauer, KLJ
Severočeská delegace

Schwarzenbergové

(I. část)

Před několika týdny se ministrem zahraničních věcí České republiky stal Karel Schwarzenberg, potomek starobylého šlechtického rodu úzce spjatého s historií našeho státu i Řádu svatého Lazara. Zřejmě žádný knížecí rod usazený v Čechách nezískal takovou proslulost jako Schwarzenbergové. Přitom však jde o rodinu, která nemá české kořeny a jejíž předkové pocházeli z německých Dolních Frank. Schwarzenbergové byli tehdy usazeni v tvrzi Seinsheim, podle níž se také psali a kde jsou poprvé připomínáni roku 1127.

Někdy v letech 1405–1411 získal Erkinger ze Seinsheimu (1362–1437) panství a hrad Schwarzenberg, podle kterého si upravil i svůj predikát. Erkinger byl také prvním členem rodu, který měl bližší vztah k Čechám, i když spíše v negativním smyslu. Účastnil se totiž křížových výprav proti husitům a navíc půjčoval zadluženému Zikmundovi Lucemburskému na nákladné výpravy peníze. To se mu vyplatilo, protože již roku 1422 mu král dal do zástavy hrady a města Točnick, Žebrák, Beroun, Kadaň, Žatec či dvůr v Libanicích a roku 1429 jej povýšil do stavu říšských svobodných pánů. Erkinger se sám bojů proti husitům zúčastnil, když v letech 1429–1431 vydržoval v zastoupení würzburgského biskupa na hradě v Bečově oddíl jezdců a roku 1431 dokoce ve službách mohučského arcibiskupa obléhal Tachov a bojoval u Domažlic. Jeho syny se schwarzenberský rod rozdělil na větev hohenlandsberskou a větev stefansberskou, která se později usadila v Čechách.

Osudy obou linií jsou ale úzce provázány, a proto se nejprve zmíníme o hohenlandsberské. Jejím zakladatelem byl Zikmund († 1502), dědic panství Schwarzenberg a Hohenlandsberg. Jeho jediný syn Jan zvaný Silný (1463–1528) byl podle tradice muž mohutné postavy a obrovské síly – údajně hravě lámal podkovy a trhal provazy, holýma rukama byl schopen zkrotit býka. Prodělal několik vojenských tažení, vynikal v turnajích, byl však i obratným básníkem, zajímal se o vědy a umění a na svých cestách se dostal až do Palestiny. Patřil také mezi přátele a první přívržence německého církevního reformátora Martina Luthera.

Reformace rozdělila i rodinu Schwarzenbergů, protože Janův starší syn Kryštof I. († 1538) zůstal věrný katolické víře. S otcem se pro náboženské neshody rozešel, odstěhoval se do Bavorska a své statky postoupil mladšímu bratru Friedrichovi († 1561), jenž byl na rozdíl od něj horlivým luteránem. To bylo také příčinou jeho velkých obtíží, protože se účastnil války Šmalkaldské unie proti císaři Karlovi V. a po porážce unie v bitvě u Mühlberka (1547) mu byl zkonfiskován

majetek. Měl ale štěstí, protože svůj majetek nakonec – byť po několika letech – získal zpět. Jeho syn Jan (1525–1588) dosáhl roku 1566 povýšení panství Schwarzenberg na říšské hrabství s titulem „hrabě ze Schwarzenbergu, svobodný pán z Hohenlandsbergu“, zemřel však bez potomků.

Z tohoto důvodu přešel všechen jeho majetek bavorské větvi, tedy potomkům Kryštofa I. († 1538). Posledním mužským potomkem této linie byl hrabě Jiří Ludvík (1586–1646). Patřil mezi obratné diplomaty, krátký čas byl císařským vyslancem v Bruselu, později se stal tajným radou a získal řád Zlatého rouna. Císař Ferdinand II. ho pověřoval i vojenskými úkoly a roku 1631 ho jmenoval správcem varaždinské vojenské hranice zřízené v Chorvatsku proti tureckým nájezdům. Do obecného povědomí se však zapsal spíše tím, že se jako jednatřicetiletý oženil s dvaosmdesátiletou několika násobnou vdovou Annou Neumannovou z Wasserleonsbergu († 1623). Šlo o sňatek z rozumu, kterým Jiří Ludvík získal značný majetek, mimo jiné panství Murau ve Štýrsku, které rodině patří dodnes. Podruhé se oženil s Annou hraběnkou ze Sulzu (1587–1651), ale oba synové narození v tomto manželství zemřeli v dětském věku. Proto roku 1637 uzavřel rodovou smlouvu se svým příbuzným Adamem (1583–1641) ze stefansberské linie, na jejímž základě přešlo říšské hrabství Schwarzenberg a další majetky na Adama a jeho potomky.

Adam byl synem Adolfa (1551–1600), proslulého válečníka konce 16. století. Jako typický žoldněř vystřídal řadu armád: v mládí sloužil v bavorském, později ve španělském vojsku, od roku 1583 působil v armádě kolínského kurfiřta, o sedm let později vstoupil opět do řad španělské armády, ale již roku 1594 jej nacházíme v hodnosti plukovníka císařské armády na uherském bojišti. Roku 1597 byl jmenován císařským polním maršálkem a vojenským velitelem Vídně. Jeho největším úspěchem bylo dobytí pevnosti Ráb na Turcích roku 1598. Za tento úspěch byl roku 1599 pasován císařem Rudolfem II. na rytíře a povýšen do hraběcího stavu, přičemž mu byl jeho erb (sedmkrát modro-stříbrně polcený štít) polepšen zlatým polem s černým havranem (něm. *Raabe*) klovajícím do uřaté hlavy Turka. Již o rok později byl ale hrabě Adolf zabit vzbouřenými císařskými žoldněři.

Adam Schwarzenberg (1583–1641) zpočátku následoval otcova příkladu a jako mladík bojoval proti Turkům. Později však přešel do služeb braniborského kurfiřta, stal se jeho tajným radou a nejvyšším komořím a ač katolík, byl roku 1613 jmenován ministrem

protestantského vladaře. Schwarzenbergův vliv na kurfiřta Jiřího Viléma byl ale trnem v oku švédskému králi Gustavu II. Adolfovi, který kurfiřta donutil, aby hraběte propustil a jeho statky zkonfiskoval. Na berlínský dvůr se Adam vrátil teprve roku 1634, opět dosáhl významného postavení a roku 1638 se stal braniborským místodržitelem. Po nástupu syna Jiřího Viléma, "velkého kurfiřta" Fridricha Viléma roku 1640 však upadl v nemilost, byl propuštěn a opět přišel o veškeré jmění, které bylo až po dlouhém jednání vráceno jeho synovi Janu Adolfovi I. (1615–1683).

Jan Adolf I. byl mimořádnou osobností a také prvním Schwarzenbergem, který se natrvalo usadil v Českém království. Jako příslušník vysoce postavené aristokratické rodiny získal skvělé vzdělání a procestoval značnou část Evropy. Protože mu otcův pád znemožnil kariéru v Braniborsku, vstoupil v polovině třicátých let 17. století do císařských služeb, postupně se stal dvorním a tajným radou a roku 1670 byl dokonce jmenován předsedou říšské tajné rady, nejdůležitějšího poradního orgánu císaře Leopolda I. Jeho zásluhy o habsburský dům byly oceněny prestižním řádem Zlatého rouna, kterým se později mohli chlubit téměř všichni představitelé schwarzenberského rodu, a také povýšením do říšského knížecího stavu dědičného pro prvorozeného syna, kterého se Jan Adolf dočkal roku 1670. Zároveň mu císař povýšil jeho hrabství Schwarzenberg na okněžněné hrabství, což Schwarzenberga opravňovalo k tomu, aby zasedal mezi ostatními plnoprávními německými panovníky na říš-

ském sněmu. O pouhý rok později získal také hodnost velkého palatina, která mu udělovala řadu výsad – mezi jinými právo udělovat znaky a povyšovat do prostého šlechtického stavu či razit vlastní mince.

Úzké vazby k císaři přivedly Jana Adolfa na myšlenku vybudovat si na území habsburské monarchie rodovou doménu. K tomuto účelu byly vhodné zejména české země, jejichž panství patřila (mj. díky konfiskaci církevního majetku za husitských válek) k největším v Evropě. Pro schopného obchodníka s finančním zázemím nebylo nesnadné zde vybudovat rozsáhlé impérium. Roku 1654 získal Schwarzenberg český inkolát, který jej zařadil mezi české šlechtice a umožnil mu nabývat statky. Během několika následujících let pak mu zadlužený císař zastavil svá panství Křivoklát, Nižburk (dnešní Nižbor) a Krušovice, které ale nikdy nepřešly do jeho majetku. Prvním trvalým ziskem Jana Adolfa bylo až panství Třeboň, které mu roku 1660 postoupil arcivévoda Leopold Vilém náhradou za nezaplacené dluhy. K Třeboni záhy přibýly i další statky – na prvním místě Hluboká nad Vltavou, která se o necelých 200 let později stala hlavní rodovou rezidencí. První kníže ze Schwarzenbergu byl velmi dobrým hospodářem a usiloval o modernizaci svých panství. Zaváděl pěstování nových plodin, podporoval řemesla a k řešení složité sociální situace se snažil přispět zakládáním chudobinců. Také díky němu se někdejší rožmberské jižní Čechy dočkaly nového vzestupu.

Jan Županič, BLJ

Ekumenická bohoslužba v Brně

Moravská komenda ČVP OSLJ v osobě svého senior-kapšana rev. Jaroslava Kratky se již dlouhá léta spolupodílí na různých duchovních, společenských i kulturních aktivitách. Snad nejvýznamnější je každoroční příprava a realizace Slavkovské iniciativy smíření. Druhou z aktivit, kterou se podařilo rev. Kratkovi naplnit po velkém úsilí až letos, bylo získání prostor pro činnost jeho Evangelické církve augšpurského vyznání v Brně. Díky pochopení brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrle mohou členové této církve využívat pro své potřeby část prostor brněnského Centra pro rodinu v bývalém klášteře voršilek na Josefské 1. Zde, ve Společenském sále, jsme se sešli v neděli 21. ledna v 15 hodin spolu s dalšími ekumenicky orientovanými věřícími na první společné bohoslužbě. Předsedal jí generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek, k obětnímu stolu vedle rev. J. Kratky usedla i mladá farářka Církve československé husitské. V sále byly přítomny i brněnské sestry františkánky, které spolu

s pěvcem pravoslavné církve zpěvem liturgických písní ještě více přispěly k srdečnosti našeho setkání v Ježíši Kristu.

Mezi vzácnými hosty bohoslužby byl i náš velkopřevor, J. E. Jan J. hr. Dobrzensky s chotí, který za náš Řád pronesl krátký a milý pozdrav. Mimořádně povzbudivě na všechny přítomné zapůsobily spontánní a improvizované přímlyvy pronášené právě v duchu křesťanského ekumenismu.

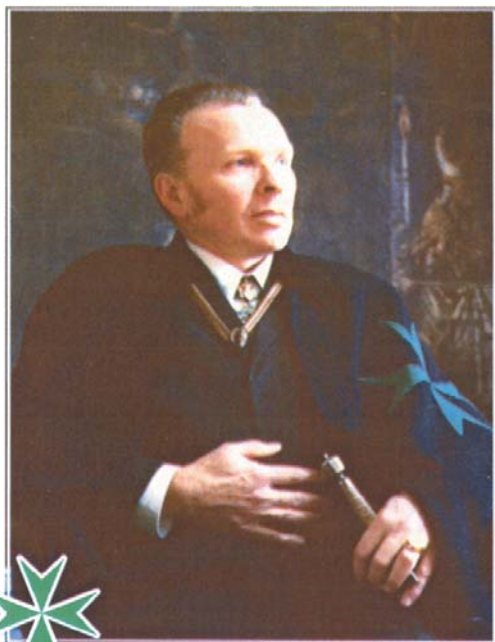
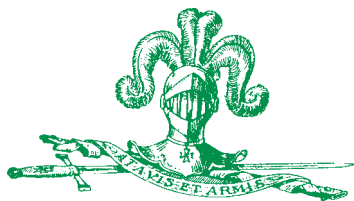
Po skončení bohoslužby jsme se sešli v kavárně provozované v objektu bývalého kláštera ke krátké pracovní schůzce s naším velkopřevorem. Domnívám se, že právě bezprostřednost a uvolněnost při setkání s představiteli zastoupených církví a řádů je tím, co v této době všichni nejvíce potřebujeme.

*Ivan Koláčný, KCLJ
moravská komenda*

Fotografie
z ekumenické bohoslužby
v Brně

V PÁNU ZESNUL

**JAN
FLORIAN**

Chevalier de Dévotion

*25. 12. 1921 +12. 2. 2007

**POHŘEB 24. 2. 2007
VE STARÉ ŘÍŠI**

OD DOMU V 13⁰⁰ hodin.
MŠE SV. V KOSTELE VŠECH SVATÝCH
VE 13³⁰ hodin.

FLORIANOVI

Dne 7. března 2007 v ranních hodinách neočekávaně zesnul ve věku nedožitých 44 let spolubratr Mgr. Vilém Otto Horák, vicekancléř

Arcibiskubství pražského, advokát Interdiocézního soudu, člen Suverénního řádu Maltézských rytířů a rytíř Řádu sv. Lazara.

Spolubratr Vilém byl jedním ze zakladajících členů ČVP po r. 1990.

Čest jeho památce!

- Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na e-mailovou adresu reunion.cvp@seznam.cz
- Uzávěrka dalšího čísla je 10. 4. 2007.

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, Karlova 28, Praha 1
www.oslj.org, www.oslj.cz – kontakt: cvp.rslj@seznam.cz

Šéfredaktor: Viktor P. Sušický. Grafická úprava: Reklamní a polygrafické studio Sušický. Tisk: Agentura Hoza Q.

ISSN 1214-7443